

עת"א 49050/12/13 - שלמה מלול נגד מדינת ישראל

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

22 ינואר 2014
עת"א 49050-12-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופטן: צלקובסקי
כב' השופטת: רז-לווי
בעניין: שלמה מלול

הუותך

נ ג ד

המשיבת

מדינת ישראל
הუותך וב"כ עו"ד אלמלם עינת
ב"כ המשיבת עו"ד אלון שקי

נוחחים:

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

הუותך מריצה את מסרו הראשון למשך 30 חודשים, עליו נדון לאחר שהורשע בביצוע עבירות של הוצאה, 3 עבירות של חבלה בمزיד לרכב והזקק לרכוש בمزיד. כעולה מכתב האישום ומגזר הדין שניית בעניינו, הუותך ביצע את העבירות כלפי המתלוונת שהיא מעבידתה של רعيיתו בשל תחומיתו שהיא אחראית לנטל העבודה הרבה שמטעל על רعيיתו, כאשר מדובר ב-5 אירועים שונים המתפרסים על פני מספר חדשים. מעשיו של הუותך גרמו לנזקים רבים ובכלל זה נזקים לרוכש, כפי שמתואר בגזר דיןו של ביהם"ש, כאשר במעשה הוצאה הუותך הצית את ביתה של המתלוונת באופן שהתלקחה אש במרפסת הבית ותכולת המרפסת ניזקה כליל ונזקים נוספים אירעו בתחום הבית פנימה.

עם תום שני שליש מסרו הובא עניינו של הუותך לדין בבקשתו לשחרור מוקדם ברישון בפני ועדת השחרורים. לביקשתו צורפה תוכנית שיקום של רשות"א הcolaלה תעסוקה בעיר אילת, אשר הונחה על ידו כדי לתמוך בבקשתו זו.

וועדת השחרורים בהחלטתה מיום 13/12/19, בchner את עניינו של הუותך ומצאה, שאין מקום להיעתר בבקשתו שכן, חזקת הסיכון לא אוינה וכן הטיפול שהוצע והפיקוח אינם מנחים את דעתה. הוועדה ציינה, כי המודובר בעותר שהוא אדם מבוגר, אשר בחר להתנהל בדרך אלימה כנגד אדם שאינו צד לסקטור; לא יכול היה לשולט בדחפיו וגם לאחר ששוחרר שב ויביצع עבירות כלפי אותו קורבן; תוכנית שיקום שהוצעה אינה רצינית ואין בה כדי לאין לחלוון את הסיכון הנובע מהוותך; וכן נתנה דעתה לדברי המתלוונת - קורבן האלים שעמדת ההונחה בפני הוועדה, ואף אנו עיננו בה.

באת כוח הუותך טענה כי הוועדה שגתה בכך שנתנה משקל יתר לעמדת הקורבן וכי תוכנית השיקום שהוצעה על ידי רשות"א, הינה תוכנית מיטבית, המסייעת נעדן עבר פלילי ומכך ניתן להורות על שחרורו של הუותך.

עמוד 1

לא מצאנו בהחלטת הוועדה טעם המצדיק התערבות בשיקול דעתה של הוועדה אשר לה מסור שיקול הדעת בשאלת האם יש מקום להורות על שחרורו של העוטר ובימ"ש זה, כבימ"ש לעניינים מנהליים יתערב בשיקול דעתה רק מקום שהחלטתה חרוגת ממתחם הסבירות, ולא כך בענייננו.

העוטר כפי שפורט לעיל הורשע בעבירות המלמדות על מסוכנות גבואה הנובעת מהמעשים ונסיבות ביצועם, יכולה אף מכתב האישום הנוסף שבו הורשע כאשר הוא חזר ופנה למחלונת למרות שידע שאסור לו לעשות כן. בנסיבות האמורות ובhinתן עדמת הקורבן אין מקום לומר כי שגמה הוועדה משסבירה כי תוכנית השיקום שעיקרה תעסוקה לא די בה כדי לאין אותה מסוכנות וכאשר חוק שחרור על תנאי קובלע, כי על העוטר להרים את הנטול ולהוכיח כי אותה חזקת מסוכנות אוינה.

לאור כל האמור העתירה נדחתה.

ניתנה והודעה היום כ"א
שבט תשע"ד,
22/01/2014 במעמד
הנוכחים.

ירם צלקובnick,
יעל רז-לווי, שופטת
שופט
ס.הנשיא, רויטל יפה-

כ"ז
אב"ד

הוקלד על ידי טוביה שרגא